

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Hany Veberové v právní věci

žalobce: **Ing. R. M., Ph.D., nar. X**
bytem X,

zastoupeného Mgr. Irenou Zelenkovou, advokátkou,
sídlem nám. W. Churchilla 2, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s.,**
sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9 – Vysočany

o žalobě proti rozhodnutí představenstva Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s., ze dne 6.5.2019, č.j. PP/61/2019,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí představenstva Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s., ze dne 6.5.2019, č.j. PP/61/2019 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Dopravního podniku hl.m. Prahy ze dne 25.3.2019, zn. 2019/47/900200 se zrušuje.
- III. Povinnému subjektu Dopravnímu podniku hl. m. Prahy, a.s., se nařizuje žádost žalobce o informace ze dne 16.3.2019 vyřídit v plném rozsahu a požadované informace poskytnout.

- IV. Návrh žalobce, aby soud povinnému subjektu Dopravnímu podniku hl.m. Prahy nařídil umožnit žadateli nahlédnout do spisu v celém rozsahu, zejména do části č. 2, se zamítá.
- V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Ireny Zelenkové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí představenstva žalovaného ze dne 6.5.2019, č.j. PP/61/2019, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 25.3.2019, zn. 2019/47/900200 o odmítnutí žádosti žalobce o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalobce v podané žalobě uvedl, že podal žádost o poskytnutí informací v podobě plného znění kolaudačního rozhodnutí pro tramvajovou trať Ohrada – Palmovka včetně dalších informací týkajících se daného řízení.
2. V podané žalobě nesouhlasí s tím, že žádost byla odmítnuta z důvodu § 11 odst. 4 písm. b/ zákona č. 106/1999 Sb., o informacích (dále jen „zákon o informacích“) a vytýká žalovanému zejména to, že si mylně a nepřiměřeně extenzívně vykládá zákonné ustanovení, resp. pojem „informace o rozhodovací činnosti soudů“. Uvedl, že po podání žádosti požádalo nahlížení do spisu, přičemž mu bylo dne 26.4.2019 odmítnuto nahlížení do části č. 2. Rozhodnutí o tom nebylo vydáno s tvrzením, že v tomto řízení se správní řád neaplikuje a žalovaný není správní orgán.
3. Žalovaný v rozhodnutí argumentuje tím, že nemohl poskytnout požadované informace z důvodu, že se vztahují k soudnímu řízení. Výsledek správního řízení ukončeného někdy na počátku 90. let, tj. požadované kolaudační rozhodnutí, není informací o rozhodovací činnosti soudů, jehož řízení započalo až mnoho let poté. Pokud žalovaný postup opírá o instrukce Ministerstva spravedlnosti ČR č.j. 13/2008-SOSV-SP ze dne 24.7.2009, namítá žalobce, že i tato instrukce významově nepřijatelně rozšiřuje a chybně dovozuje, že pod pojem „informace o postupu řízení“ či „informace o úkonech účastníků vůči soudu a ostatním účastníkům řízení“ lze podřadit i shromažďování podkladů pro rozhodnutí. Pokud je určitá informace v podobě veřejné listiny dostupná (nebo na základě žádosti dle informací vyžaditelná), nelze její obsah či informace o ní žadateli znepřístupnit jen na základě skutečnosti, že požadovaný dokument je v nějakém soudním řízení předložen soudu či založen do spisu. Tímto způsobem by mohlo docházet k obcházení zákona. Při snaze utajit vybrané informace mimo rámec zákona by stačilo tyto informace připojit do prakticky libovolného soudního spisu a tím je veřejnosti znepřístupnit.
4. Navrhl, aby soud ve věci vydal tento rozsudek:
I/ Rozhodnutí představenstva Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s., PP/61/2019 ze dne 5.6.2019 o odvolání proti rozhodnutí Dopravního podniku hl. m. Prahy 2019/47/900200 ze dne 25.3.2019 o odmítnutí žádosti o informace se zrušuje.
II/ Rozhodnutí Dopravního podniku hl. m. Prahy 2019/47/900200 ze dne 25.3.2019 o odmítnutí žádosti o informace se zrušuje.

III/ Povinnému subjektu Dopravnímu podniku hl. m. Prahy, a.s., se nařizuje žádost žalobce o informace ze dne 16.3.2019 vyřídit v plném rozsahu a požadované informace poskytnout.

IV/ Povinnému subjektu Dopravnímu podniku hl. m. Prahy, a.s., se nařizuje umožnit žadateli nahlédnout do spisu v celém rozsahu, zejména do části č. 2.

V/ Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci náklady řízení ve výši stanovené soudem k rukám právního zástupce žalobce.

5. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě zdůraznil, že pro rozhodnutí je vždy podstatný stav ke dni rozhodování o žádosti, resp. odvolání. Výjimku z povinnosti poskytnout informace lze uplatnit po dobu naplnění zákonné hypotézy, tedy po celou dobu, kdy požadovaná informace je informací o rozhodovací činnosti soudů. Soudní řízení se sice netýká správního řízení stavebního úřadu, ale požadovaná informace je rozhodná pro soudní řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp.zn. 26 C 669/2008, konkrétně je v soudním spisu na č.l. 39, 47, 55, 189, 215 opakovaně navrhována k provedení důkazu a byla k podání žalovaného i přiložena, dále je obsažena na č.l. 50–51 spisu sp.zn. 26 C 141/2004, který byl ke spisu 26 C 669/2008 připojen k provedení důkazu. Účastníkem soudního řízení vedeného u OS Praha 5 pod sp.zn. 26 C 669/2008 je žalovaný, a to v totožné procesní roli jako v tomto řízení u Městského soudu v Praze. Skutečnost, že se jednalo o podkladovou informaci podstatnou pro rozhodnutí soudu, je zřejmá z bodu 18/ odůvodnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 16.5.2019, č.j. 26 C 669/2008-829. K námitkám týkajícím se nahlédnutí do spisu a absence poučení o možných dalších procesních postupech uvedl, že s nimi se již vypořádal a že není povinností povinných subjektů poučovat žadatele o možnosti podání žaloby. Žalovaný dále poukazuje na to, že žalobce směšuje pojmy „správní orgán“ a „povinný subjekt“ ve smyslu zákona o informacích, když ne každý povinný subjekt je současně správním orgánem. Jeho tvrzení o odmítnutí vydání usnesení o nahlédnutí do spisu vychází právě z nepochopení tohoto rozdílu, když povinný subjekt není správním orgánem, správní řád tedy aplikuje v rozsahu stanoveném v § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Zdůraznil, že ne vždy je namístě nařídít poskytnutí informací tak, jak se žalobce domáhá pod bodem III/ podané žaloby, a k navrženému výroku IV/, kterým se žalobce domáhá, aby bylo nařízeno umožnit žadateli nahlédnout do spisu, nelze dle žalovaného tomuto návrhu vyhovět. Pokud by se žalobce dožadoval nahlédnutí do spisu z titulu ochrany před nezákonným zásahem, pak mu lhůta k podání žaloby uplynula dne 26.6.2019, neboť ten se podle svých slov o odmítnutí nahlédnutí do části spisu dozvěděl 26.4.2019, žaloba však byla podána až 10.7.2019. Zmeškání lhůty přitom nelze prominout.
6. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že žalobce podal dne 16.3.2018 k žalovanému žádost o poskytnutí informací v podobě plného znění kolaudačního rozhodnutí pro tramvajovou trať Ohrada – Palmovka a dále žádal o sdělení informace:
- 1/ Jaké všechny subjekty byly účastníky tohoto řízení.
 - 2/ Kdy bylo toto rozhodnutí převzato Dopravním podnikem hl. m. Prahy, a.s. (resp. jeho právním předchůdcem) – prosím o doložení data tohoto převzetí.
 - 3/ Zda bylo proti tomuto rozhodnutí některým účastníkem řízení podáno odvolání.
 - 4/ Zda a kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci.

5/ Zda bylo vybaveno doložkou nabytí právní moci – pokud ano, prosím o zaslání kopie této doložky.

7. Dne 18.3.2019 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým žádost odmítl podle § 11 odst. 4 písm. b/ ve spojení s § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím. Zdůraznil, že pojem rozhodovací činnost soudů zahrnuje nejen samotné vyhlášení rozhodnutí, ale i shromažďování podkladů pro toto rozhodnutí. S rozhodovací činností soudů souvisí informace související s vlastním rozhodováním soudů a postupem soudů a jejich úkony směřujícími ke zjištění skutkového stavu, úkony účastníků učiněnými vůči soudům a ostatním účastníkům řízení. Za úkony účastníků je přitom nutno považovat nejen jejich podání, ale i přílohy k těmto podáním připojené a další podklady podstatné pro rozhodnutí soudu ve věci. Podání žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím tedy nelze směřovat na informace, které by mohly mít vliv na probíhající soudní řízení.
8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, neboť nesouhlasil s tím, aby vydání požadované informace (kolaudačního rozhodnutí z počátku 90. let minulého století) bylo odmítnuto z důvodu, že byla údajně požadována informace o rozhodovací činnosti soudu v soudním řízení, které bylo zahájeno až mnoho let po vzniku požadované informace, navíc se netýká správního řízení stavebního úřadu, v rámci kterého požadované informace vznikly, ale sporu o bezdůvodné obohacení.
9. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a potvrdil postup povinného subjektu. Žalovaný odkázal na instrukci Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 24.7.2009, č.j. 13/2008-SOSV-SP, podle které je pojem rozhodovací činnost soudů širší než pouze samotné vyhlášení rozhodnutí, když zahrnuje i postup v soudním řízení, úkony soudů směřující ke zjištění skutkového stavu věci a úkony účastníků učiněné vůči soudu a ostatním účastníkům řízení v rámci projednávání sporů a jiných právních věcí, kam patří i shromažďování podkladů pro toto rozhodnutí. Vztahuje se tedy nejen na podání účastníků, ale i přílohy k těmto podáním a další podklady podstatné pro rozhodnutí soudu ve věci. Podání žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím tedy nelze směřovat na poskytnutí informací, které byly povinným subjektem sděleny soudu v probíhajícím soudním řízení. Ohledně vzniku požadované informace lze souhlasit se žadatelem, že samotná informace vznikla před zahájením konkrétního soudního řízení, ovšem výjimka z povinnosti poskytnout informace vzniká okamžikem naplnění zákonné hypotézy, tedy dnem, kdy se požadovaná informace stane informací o rozhodovací činnosti soudů. Zákonnou výjimku pro neposkytnutí informace lze tedy uplatnit bez ohledu na datum vzniku požadované informace, protože k okamžiku podání žádosti již byla naplněna hypotéza právní normy, tedy že se požadované informace týkají rozhodovací činnosti soudů. Požadované informace jsou součástí argumentace povinného subjektu jako účastníka soudního řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp.zn. 26 C 669/2008. Pokud žadatel argumentuje, že by bylo možné výjimku aplikovat pouze, pokud by ve své žádosti výslovně uvedl, že požaduje informaci o soudním řízení, a toto řízení identifikoval, považuje žalovaný tuto argumentaci za zavádějící, neboť by takový postup prakticky znemožnil aplikaci, když pro aplikaci jakékoli výjimky ze zákona by žadatel musel výslovně uvést, že se na něj výjimka vztahuje. Závěrem pak uvedl, že žalobci bylo umožněno seznámení se s podklady pro rozhodnutí odvolacího orgánu o jeho žádosti, k nimž dne 29.4.2019 podal e-mailem obsáhlé vyjádření, ve kterém napadá způsob vedení spisu povinným subjektem a dále opakovaně uvádí, že výklad pojmu informace o

rozhodovací činnosti soudů provedený povinným subjektem je chybný. Žádné nové skutečnosti rozhodné pro rozhodnutí odvolacího orgánu však žadatel neuvedl.

10. Soud pro úplnost uvádí, že součástí správního spisu je i část vyloučená z nahlížení označená jako část č. 2, kterou soud opatřením předsedy senátu vyloučil z nahlížení u soudu podle § 45 odst. 3 soudního řádu správního a se kterou se podrobně seznámil.
11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků k výzvě soudu nepožádal o nařízení ústního jednání, Městský soud v Praze postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Přitom dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Správní orgány v posuzované věci odmítly poskytnout požadované informace s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. Aplikaci tohoto ustanovení odůvodnily správní orgány tím, že se požadované informace vztahují k soudnímu řízení vedenému u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 26 C 669/2008, jehož účastníkem je povinný subjekt. Žalovaný měl za to, že tyto informace spadají pod pojem „*informace týkající se rozhodovací činnosti soudů*“ a nebylo proto možné je s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona poskytnout. Žalobce ve své žalobě proti takovému výkladu ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona brojil a namítl, že tento důvod není v posuzovaném případě relevantní.
13. Soud musí na tomto místě zdůraznit, že právo na informace je ústavně zaručeným právem. Podle čl. 17 Listiny je právo na informace zaručeno. Právo na informace je zakotveno i na mezinárodní úrovni – v čl. 10 *Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod* a v čl. 19 *Mezinárodního paktu o občanských a politických právech* (právo na informace je v těchto mezinárodních dokumentech chápáno jako součást svobody projevu). Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Zároveň se však nejedná o tzv. absolutní právo, nýbrž o právo kvalifikované, které je možné za určitých okolností omezit. Podmínky jeho mezi jsou pak stanoveny v čl. 4 odst. 2 Listiny, podle kterého mohou být „*meze základních práv a svobod (...) upraveny pouze zákonem*“. Tímto zákonem je zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.
14. Podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona neposkytnou povinné subjekty informace o rozhodovací činnosti soudů (s výjimkou rozsudků). Podle odborné právní literatury se neposkytují informace, které souvisejí s rozhodováním soudů, s postupem soudů a s jejich úkony, které směřují ke zjištění skutkového stavu věci a informace související s úkony účastníků učiněnými vůči soudu a vůči ostatním účastníkům řízení (Jelínková, Jitka a Tuháček, Miloš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. Komentář k § 11*. 2017. Wolters Kluwer. ISBN: 978-80-7552-859-9). Shodný závěr vyplývá i z instrukce ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 24.7.2009, č.j. 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a ze které oba správní orgány při vydání napadených rozhodnutí vycházely.
15. Obsah pojmu „*rozhodovací činnost soudů*“ pak ve svém rozhodnutí ze dne 7. 12. 2016, č. j. 29 A 133/2015 – 112, vyložil Krajský soud v Brně. Krajský soud v Brně v této věci

posuzoval právní otázku, zda pojem „rozhodovací činnost soudů“ zahrnuje informace o tom, jaký soudní asistent připravoval podklady k rozhodnutí Ústavního soudu, seznam veškeré jeho práce v souvislosti s dotčenou věcí, sdělení, zda soudcům připravoval výtah z judikatury Nejvyššího soudu apod. Krajský soud v Brně se nejprve odkázal na rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2009, č. j. 8As 50/2008 - 75, podle kterého je za rozhodovací činnost soudů ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona „*třeba považovat nejen postup soudů v řízení a jejich úkony směřující ke zjištění skutkového stavu věci a k jeho právnímu posouzení, ale i vlastní rozhodování soudů, resp. rozhodnutí ve věci samé.*“ Krajský soud v Brně následně dovodil, že z informační povinnosti je vyňat celý rozhodovací mechanismus soudu v konkrétní věci (s výjimkou samotného rozhodnutí). Do tohoto mechanismu pak spadá např. i příprava podkladů k rozhodnutí (shrnutí skutkových či právních okolností případu, rešerše relevantních právních názorů plynoucích z judikatury, literatury či jiných informačních zdrojů, nástin řešení sporných otázek, vypracování konceptu rozhodnutí apod.).

16. Jak bylo uvedeno výše, judikatura již podala výklad pojmu „rozhodovací činnost soudů“, který je stěžejní pro výklad ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. Tento výklad ale nezahrnuje informace požadované v nyní posuzované věci žalobcem po žalovaném. Na základě výkladu, který provedla judikatura i odborná právní literatura, nelze informace, které žalobce po žalovaném požaduje, klasifikovat jako informace, které souvisejí s „rozhodovací činností soudů“ podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona.
17. Z § 5 odst. 3 citované instrukce ministerstva spravedlnosti jednoznačně vyplývá, že pojem „rozhodovací činnost soudů“ zahrnuje „*nejen vlastní rozhodování soudů, ale také jejich postup v soudním řízení, jejich úkony směřující ke zjištění skutkového stavu věci a úkony účastníků učiněné vůči soudu a ostatním účastníkům řízení v rámci projednávání sporů a jiných právních věcí.*“ Podstatné dle městského soudu je, že instrukce také uvádí, že se poskytují veškeré informace obsažené v rozhodnutích soudů, pokud jejich poskytování není vyloučeno z jiných důvodů.
18. Z výše uvedeného nelze dovodit závěr, který učinil žalovaný, a to, že se výlučka dle ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona vztahuje na všechny listiny, které jako přílohu ke svému podání předloží účastník v probíhajícím soudním řízení. Dle soudu je nutné vždy individuálně posoudit charakter požadované informace.
19. Žalobce v projednávané věci nepožadoval žádnou informaci týkající se soudního řízení, ale z podané žádosti je patrné, že požadoval plné znění kolaudačního rozhodnutí pro tramvajovou trať Ohrada – Palmovka, tedy rozhodnutí správního orgánu vydané na základě předchozího správního řízení již v roce 1992. Požadované informace se netýkají soudního řízení, když naopak z podané žádosti vyplývá, že žadatel požaduje informace týkající se výlučně správního řízení a v něm vydaného kolaudačního rozhodnutí. Ze skutečnosti, že bylo kolaudační rozhodnutí předloženo k soudnímu řízení nelze dovodit, že se tímto úkonem stane součástí „rozhodovací činnosti soudu“. Městský soud považuje za absurdní, aby se pouze tím, že je správní rozhodnutí předloženo k soudu, změnil jeho charakter a nadále bylo pro veřejnost nedostupné, ačkoli bylo vydáno více než 25 let před vydáním nyní napadeného rozhodnutí a upravuje podmínky pro provoz tramvajové trati Ohrada – Palmovka, která již mnoho let slouží veřejnosti.
20. Výklad žalovaného by tak vedl k absurdnímu závěru, že v případě, kdy se povinný subjekt zúčastní jakéhokoli soudního řízení, nesmí poskytovat veřejnosti žádné informace, které

by byt' jen vzdáleně souvisely se soudním řízením, pokud by předmětnou listinu předložil soudu. V nyní projednávané věci je situace o to absurdnější, že soudní řízení bylo zahájeno až mnoho let po vydání požadovaného kolaudačního rozhodnutí, tedy do doby, než bylo správní rozhodnutí předloženo soudu, bylo veřejnosti přístupné. Soudní řízení se navíc netýká správního řízení stavebního úřadu, ale jedná o spor z bezdůvodného obohacení. Městský soud se tedy s interpretací § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona tak, jak ji provedl žalovaný, neztotožnil.

21. Z instrukce ministerstva spravedlnosti také vyplývá, že se poskytují veškeré informace obsažené v rozhodnutích soudů, pokud jejich poskytování není vyloučeno z jiných důvodů. Soud proto konstatuje, že v bodu 18. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 16.5.2019, č.j. 26 C 669/2008 – 829 soud konstatuje v podstatě celý obsah žalobcem požadovaného kolaudačního rozhodnutí, tedy se jedná o informaci obsaženou v rozhodnutí soudu. Z tohoto hlediska se ale žalovaný při vyřízení podané žádosti vůbec nezabýval.
22. Soud tak dospěl v posuzované věci k závěru, že žalovaný pochybil, když žalobci odmítl požadované informace poskytnout podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. Žaloba je proto důvodná a soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro částečnou nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň soud přistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť za situace, kdy dospěl k závěru, že je správní orgán povinen požadovanou informaci poskytnout, má za to, v této věci nemůže odvolací orgán vady prvostupňového rozhodnutí sám napravit.
23. Žalovaný musí v dalším řízení znovu rozhodnout o žádosti žalobce a poskytnout v ní požadované informace. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení žalovaný vázán.
24. Pokud jde o žalobcův návrh uvedený v bodu. 4. petitu žaloby, aby soud povinnému subjektu Dopravnímu podniku hl.m. Prahy nařídil umožnit žadateli nahlédnout do spisu v celém rozsahu, zejména do části č. 2, uvádí soud, že tomuto návrhu nebylo možné vyhovět. Pokud by soud uložil žalovanému povinnost umožnit žalobci nahlížet do spisu, včetně části vyloučené z nahlížení, předjímal by tím rozhodnutí žalovaného, který se teprve v dalším rozhodnutí, které ve věci vydá, k obsahu správního spisu vyjádří. Vyhovění této části žaloby proto soud považuje s ohledem na výše uvedené za předčasné, a proto žalobu v této části zamítl.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši celkem 3 000 Kč, odměna advokátce za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) a dvakrát režijní paušál po 300 Kč, celkem tedy 6 800 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Protože zástupcem žalobce byla advokátka, která je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tato povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 1 428 Kč a náklady řízení tedy celkem činí 11 228 Kč.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. listopadu 2020

Mgr. Marek Bedřich v .r.
předseda senátu